

Господството на земята

Ейдриън Ибънс

Господството на земята

Влиянието на човека върху природата

За Франциска

Отпечатано от
Maranatha Media
maranathamedia.com

М е д и я
Мараната

maranathamedia.bg

7-ми март, 2018 г.

Съдържание

Бягай към хълмовете4

Отношението между човека и природата5

Проклятието на греха от началото9

Господството на човека над земята11

Изгубената власт13

Повишаване на сатанинската сила чрез беззаконието на човека15

Примерът на Египет17

Важността на съботата21

Печатът на Бога23

Христос носи проклятието на земята25

Буря в езерото31

Прочитане на Библията в нова рамка33

Бягай към хълмовете!

От малко дете познавам историята в Данаил втора глава, която предсказва катаклизмен край на този свят. Издигането на четири световни империи, последвано от разделянето на десет царства и издигането на властта на малкия рог, за да се изправи пред съда, ни уверяват в близостта на камъка, който ще смаже образа, и ще установи небесното царство. Темите които се намират в Матей 24-та глава бяха запечатани дълбоко в мен, където Исус излага своя отговор на въпроса: “Какъв ще бъде белегът за твоето идване и за края на света?”

Мат. 24:7 Защото ще се надигне нация против нация и царство против царство; и на разни места ще има глад, (епидемии) и земетресения.

От ума ми никога не е била прекалено далече мисълта за излизането от по-големите градове и отиването в по-малките населени места като подготовка за бягането към хълмовете, за да се избегне смъртният указ издаден против онези, които отказват да следват закон, който дава сила на съблюдаването на неделата.

Сега не е време Божият народ да съсредоточава своите чувства или да полага съкровищата си в света. Не е далече времето, когато, подобно на ранните ученици, ще бъдем принудени да търсим прибежище в запустелите и самотните места. Както обсадата на Ерусалим от римските армии бе сигнал за бягство за юдейските християни, така възприемането на власт от страна на нашата нация в указа, който дава сила на папската събота, ще бъде едно предупреждение за нас. Тогава ще бъде време да се напуснат големите градове, като подготовка за напускане на по-малките, за да се отиде в усамотени домове в изолирани места сред планините. И сега, вместо да търсим скъпи обиталища тук, трябва да се подготвим за преместване в една по-добра страна - небесната. Вместо да изразходваме средствата си за себезадоволяване, трябва да се учим как да икономисваме. Свидетелства, том. 5, с. 464, 465.

На Божия народ е даден един период от време, който води чрез тези последни предстоящи събития към уподобяване на Исус и получаване на

Божия печат. Това което им дава време да направят това са онези скъпоценни ангели, които задържат ветровете на борбата.

Откр. 7:1-3 След това видях четири ангела, стоящи на четирите ъгъла на земята и държащи четирите земни ветрища, за да не духа никакъв вятър нито по земята, нито по морето, нито върху някое дърво. И видях друг ангел да се издига от изгрев-слънце, у когото беше печатът на живия Бог; и той извика с висок глас на четирите ангела, на които беше дадено да повредят земята и морето, и каза: Не повреждайте земята, нито морето, нито дърветата, преди да ударим печат върху челата на слугите на нашия Бог.

Какво точно представляват тези четири ветрове?

Йоан вижда елементите на природата - **земетресение, буря, политическа борба** – представени като такива, които са задържани от ангелите. Тези ветрове са под контрол докато Бог не заповяда да бъдат пуснати. Свидетелства към проповедниците, с. 444

Отношението между човека и природата

В списъка на това което Елън Уайт нарича елементи на природата има неща, които са свързани както с човека, така и със самото творение. Очевидно земетресението е нещо свързано директно със земята. Бурята обикновено е свързана със същото, но политическата борба определено е нещо човешко в естеството си.

Дали задържането на елементите в творението и човека са просто отделни събития, случващи се по едно и също време, или съществува връзка между борбата на хората и конвулсиите на природата? Възможно ли е, когато сме в мир със себе си и с нашите общества, самата земя да бъде повлияна по някакъв начин? Иначе казано, ако сме конфликтни и буйни в себе си и в своите отношения, възможно ли е земята също да бъде повлияна от това?

Пс. 119:165 Онези, които обичат закона Ти, имат голям мир и за тях няма препъване.

Библията казва, че онези, които обичат, а следователно и пазят закона, ще преживеят мир. Такъв мир идва само от Духа на Бога.

Ис. 26:3 Ще опазиш в съвършен мир умът на този, който е съсредоточен към теб, защото на Теб се уповава.

Това отношение с мирния Дух на Бога във връзка със спазването на Божия закон, се проявява в благополучие на душата.

Пс. 1:1-3 Блажен човекът, който не ходи по съвета на безбожните, нито стои в пътя на грешните, нито седи на седалището на присмивачите, а насладата му е в закона на ГОСПОДА и върху Неговия закон размишлява ден и нощ! **Той ще бъде като дърво, посадено при водни потоци, което дава плода си на времето си и чийто лист не повяхва; и всичко, което върши, ще преуспява.**

Псалмистът използва природни илюстрации, за да опише това благополучие. Когато Духът на Бога изпълва душата, това принася добър хранителен плод и всички около този човек са повлияни положително.

Изложените в книгата Второзаконие благословения и проклетия показват, че има директна връзка между ходенето в Божия закон и процъфтяването на насажденията, спокойствието на средата и защитата от диви зверове.

Вт. 28:1-12 **А ако слушаш усърдно гласа на ГОСПОДА, своя Бог, като внимаваш да вършиш всички Негови заповеди, които днес ти заповядвам, ГОСПОД, твоят Бог, ще те постави високо над всичките народи на земята. И всичките тези благословения ще дойдат върху теб и ще те постигнат, ако слушаш гласа на ГОСПОДА, своя Бог. Благословен ще бъдеш в града и благословен ще бъдеш на полето. Благословен ще бъде плодът на утробата ти, плодът на земята ти и плодът на добитъка ти, малките на говедата ти и малките на овците ти. Благословени ще бъдат кошът ти и нощвите ти. Благословен ще бъдеш във входа си и благословен ще бъдеш в изхода си. ГОСПОД ще предаде разбити пред теб враговете ти, които се надигат против теб; по един път ще излизат против теб, а по седем пътя ще бягат пред теб. ГОСПОД ще заповяда за теб благословението в**

житниците ти и във всичко, което предприема ръката ти, и ще те благославя в земята, която ГОСПОД, твоят Бог, ти дава. ГОСПОД ще те утвърди като свят народ за Себе Си, както ти се е заклел, ако спазваш заповедите на ГОСПОДА, своя Бог, и ходиш в Неговите пътища. Тогава всичките народи на земята ще видят, че ти се наричаш с ГОСПОДНОТО Име, и ще се страхуват от теб. ГОСПОД ще ти даде изобилни блага в плода на утробата ти, в плода на добитъка ти и в плода на земята ти, в земята, за която ГОСПОД се закле на бащите ти да ти я даде. ГОСПОД ще отвори за теб доброто Си съкровище, небето, за да дава дъжда на земята ти на времето му и да благославя всички дела на ръцете ти; и ти ще заемаш на много народи, но няма да вземаш назаем.

Естествено е да се смята, че, когато се прочита този пасаж, Бог казва: “Ако извършвате правилното нещо, тогава аз ще ви почерпя; ще ви наградя.” Когато погледнем по-отблизо, виждаме, че благословенията, които слизат в земята, произтичат от мира, който е в сърцата на онези, които обичат Божия закон. Законът, разбира се, е едно отражение на Божия характер. Да обичаш закона означава да имаш характера на Бога.

Пренебрегвайки Божия закон, който е **отпечатък на Божия характер** и възплъщава принципите на Господното царство, хората не знаят какво вършат. Този, който отказва да го приеме, поставя себе си извън обсега на Божиите благословения. Притчи Христови – с. 305, Гл. 23, Подзаглавие Църквата днес - Параграф 35

Виждате ли простотата на този процес? В Божия закон се намират принципите на Божието царство. Когато ходим в тези принципи, радостта и мира на сърцето, които идват при нас, протичат към всичко свързано с нас. Бог не прави произволно да се случват добри неща, понеже показваме, че вършим правилното нещо. Духът на спокойствието в нас протича към семействата ни, нивите ни, и нашата среда. Това е естествен закон.

Влиянието на човешкия характер върху земята е обрисувано живописно от Исаия в следния пасаж:

Ис. 24:4-6 Жалее и вехне земята, чезне и вехне светът. Чезнат високопоставените от народа на земята. **И земята е осквернена под жителите си, защото престъпиха законите, не зачитаха наредбата, нарушиха вечния завет. Затова клетва погълна земята и жителите ѝ се намериха виновни; затова жителите на земята изгоряха и малцина хора останаха.**

Вижте стих 5-ти в различни преводи.

Ис. 24:5 (Нов Буквален Превод) **Земята страда заради греховете на хората си**, защото те изопачиха инструкциите на Бога, нарушиха законите Му, и престъпиха вечния Му завет.

Ис. 24:5 (Американска Стандартна Версия) **Земята също е омърсена под жителите по нея**; защото престъпиха законите, нарушиха постановленията, престъпиха вечния завет.

Ис. 24:5 (Живата Библия) **Земята е осквернена от престъпление**; хората изопачиха законите на Бога и нарушиха вечните му заповеди.

Вечният завет е замисленият от Бога план, за промяна на сърцата ни към Него. Чрез дара на Неговия Син, твърдите ни сърца са стопени от Неговата любов и с покаяние за нашата закоравялост, получаваме Духа Му, който ни прави способни да ходим в закона Му.

Добре известно е, че продължителният стрес срива тялото ни. Човекът който е обладан от гняв накрая ще навреди на тялото си. Продължителната скръб заради вина и тежестта от депресията разяждат здравето ни.

Пс. 32:1-3 Блажен онзи, чието престъпление е простено, чийто грях е покрит! Блажен човекът, на когото ГОСПОД не счита беззаконие, и в чийто дух няма измама. **Когато мълчах, се разложиха костите ми от стенанието ми цял ден.**

Давид заявява, че костите му започнали да се разлагат под бремето на вината за престъпление. Това стенание на душата намира ехо в обширното творение:

Римл. 8:20-22 Понеже творението беше подчинено на преходността не доброволно, а чрез Този, който го подчини, с надежда, че и самото творение ще се освободи от робството на преходността и ще премине в славната свобода на Божиите деца. Понеже знаем, че **цялото творение заедно стене** и страда в родилни мъки досега;

Павел ни казва ясно, че цялото творение е било подчинено на разстройване, но не по свой собствен избор. То било поставено в робството на разложението, чрез действията на човека. Както човекът стене поради греховете си, така и земята стене под осквернението на хората.

Проклятието на греха от началото

Ако проучим историята за падението на човека, научаваме повече за това как земята е повлиявана от мислите и действията на човека.

Бит. 3:17-19 А на човека каза: **Понеже си послушал гласа на жена си и си ял от дървото, за което ти заповядах, като казах: Да не ядеш от него! — проклета да бъде земята поради теб; със скръб ще се прехранваш от нея през всичките дни на живота си; тръни и бодили ще ти ражда, и ще ядеш полската трева. С пот на лицето си ще ядеш хляб, докато се върнеш в земята, защото от нея си взет; понеже си пръст, и в пръстта ще се върнеш.**

Има много елементи в този пасаж, които е необходимо да бъдат осмислени.

1. Чува гласа на жена си
2. Яде от дървото
3. Проклятието върху земята причинява тръни и бодили
4. Това било заради Адам

Покорявайки се на съпругата си против волята на своя Създател, Адам се разбунтувал.

1 Кор. 11:3 Но искам да знаете, че глава на всеки мъж е Христос, глава на жената е мъжът, а глава на Христос е Бог.

1 Тим. 2:12-13 (Нов Международен Превод) Не позволявам на жените да учат мъжете или да имат власт над тях. Нека слушат тихо. Защото Бог направи първо Адам, и след това той направи Ева.

Бит. 2:22 И ГОСПОД Бог създаде жена от реброто, което взе от човека, и я доведе при човека.

Адам бил поставен в една позиция на водачество над своята съпруга. Тя била дошла от него и получила живота си чрез него. Жената не трябвало да заема позиция на власт и да поучава съпруга си, но съпругът трябвало да ръководи с молитва и нежно своята съпруга. Адам и Ева били създадени в този образ на Бог и Неговия Син. Това е Божественият модел.

1 Кор. 8:6 за нас има само един Бог — Отец, от когото е всичко, и ние за Него; и един Господ — Иисус Христос, чрез когото е всичко, и ние чрез Него.

Както Отец е източникът, а Неговият Син каналът, така и Адам бил земният източник на своята съпруга, а Ева, била каналът. Повече по тази тема вижте в книгата *Божественият модел на живота*. Когато Ева заела позицията на властта, за да поучава нейния съпруг относно дървото на познанието, това променило естеството на техните отношения. Изкушаването на съпруга ѝ да яде от плода на дървото било един акт на бунт. Слушайки гласа на своята съпруга, Адам възприел този бунт. Ева била заблудена, но Адам знаел точно какво прави. Този акт на бунт веднага създал един нов световен ред.

Под проклятието на греха цялата природа щеше да свидетелства на човека за характера и резултатите на бунта против Бога. **Когато сътвори човека, Бог го направи господар на земята и на всички живи творения. Докато Адам беше верен на Небето, цялата природа му бе подчинена. Но когато той се разбунтува против Божествения закон, по-нисшите същества се разбунтуваха против неговото управление.** Така във великата Си милост Господ искаше да покаже на хората светостта на Своя закон и чрез собствения им опит ги доведе да видят каква е опасността,

ако Го отхвърлят дори в най-незначителна степен. Патриарси и пророци, с. 59, 60, Гл. 3 – Параграф 28

Господството на човека над земята

Тук откриваме нещо удивително. Цялото творение било подчинено на Адам в началото. Господството му било директно свързано с подчинението му на Бога. Тази връзка между човека и земята е разкрита ясно в историята за сътворението.

Бит. 2:7 **И ГОСПОД Бог образува човека от пръст от земята** [Евр. 127] и вдъхна в ноздрите му жизнено дихание, и човекът стана жива душа.

Бит. 2:9 **И ГОСПОД Бог направи да расте от земята** [Евр. 127] **всяко дърво, което е красиво на глед и добро за храна**, както и дървото на живота сред градината, и дървото на познаване на доброто и злото.

Бит. 1:26-28 И Бог каза: Да създадем човека по Нашия образ, по Наше подобие! **И нека владеят над морските риби, над небесните птици, над добитъка, над цялата земя и над всички пълзящи, които пълзят по земята. И Бог създаде човека по Своя образ**, по Божия образ го създаде; мъжки и женски пол ги създаде. **И Бог ги благослови и Бог им каза: Плодете се и се множете, напълнете земята и я обладайте, и владейте над морските риби, над небесните птици и над всяко живо същество, което се движи по земята.**

Човекът е направен от земята. Той бил взет от земята. Всички плодове, цветя, дървета и растения също били взети от земята. На Адам и Ева било дадено господство над творението. Стих 27 ни напомня за модела, в който били създадени Адам и Ева – образът на Бог и Неговия Син.

След като земята и животните по нея беше сътворена, Отец и Синът проведоха Своята цел, която беше запланувана преди падението на Сатана - да направят човека по Техния собствен образ. Те бяха работили заедно в сътворяването на земята и всяко

живо нещо по нея. **А сега Бог казва на Своя Син: “Да направим човека по Нашия образ.”** Духът на пророчеството, том 1, с. 24, 25

Този образ на *източник-канал* съдържа ключа за благословенията, които щели да доведат до умножаване на плодовитостта. Подчиняването на земята трябвало да се извърши от Христос според принцип подобен на укротяването на бурята в морето.

Марко 4:39 А Той, като се събуди, смърри вятъра и каза на езерото: Мълчи! Утихни! И вятърът престана и настана голяма тишина.

Голямата тишина в душата на Христос дошла върху творението. Като втори Адам, Христос изявил своето господство над земята и я подчинил чрез скъпоценния Си Дух, който бил в хармония със закона на Неговия Баща.

Когато Адам се разбунтувал срещу Бога и ял от плода, скъпоценното светлинно облекло, което покривало Адам и Ева изчезнало. Това бил мигновен знак, че Адам бил отстранил себе си от покритието на Бога и застанал независимо от Него.

Една изящна мека светлина, Божията светлина, обгръщаше святата двойка. **Тази дреха от светлина бе символ на духовните одежди на небесната им невинност.** Ако бяха останали верни на Бога, тя щеше да продължи да ги обгръща. **Но когато грехът нахлу, те скъсаха връзката си с Бога и светлината, която ги обвиваше, изчезна.** Голи и посрамени, те се опитаха да заместят небесните одежди със собственоръчно ушити покривала от смокинови листа. Притчи Христови, с. 310, Гл. 24 – Параграф 12

Всеки път когато съгрешаваме, ние изявяваме един дух на бунт. Този дух на бунт след това се отразява върху земята. Когато човекът се бунтува срещу Бога, земята се бунтува срещу човека. Конвулсиите на земята, силните порои вода, които разбиват своите граници и помитат хора и животни към смъртта, са просто отражения на човешкия бунт. Всеки път когато едно дете предизвиква своите родители, земята е повлиявана. Всеки път когато една съпруга взема власт над своя съпруг, земята е

повлиявана. Всеки път когато един мъж злоупотребява със своята съпруга и своите деца, земята търпи злоупотребата и складира духа на бунта; колкото по-голяма е злоупотребата на хората, толкова по-голям ще е крайният бунт на земята.

Връщаме се на третата точка. Бодилите и тръните започнали да растат в творението. Бог ли ги е създал по специален начин, за да причиняват болка на човека? Не, остротата на тръните, които израстват от растенията била просто едно отражение на остротата на езика и духа на човека. Колкото по-остър ставал човекът, толкова повече тръни щели да израстват, за да го предупреждават за закоравяването на сърцето му.

В растителната морфология, тръните, шиповете, бодилите и спиновните структури (наричани понякога спиновни зъби или спиновни връхни процеси), **са твърди, вкочанени разширения или модификации на листата, корените, стеблата или пъпките** с остри, твърди краища, и често имат една и съща функция: физическото възпиране на животни, за да не ядат от растителния материал. https://en.wikipedia.org/wiki/Thorns,_spines,_and_prickles

Бог не е създал тръни. Закоравелият бунтовен дух на човека слязъл върху земята и трансформирал меките и нежни листа в инструменти на болката и скръбта. Нежните лъв, мечка и тигър сега били изпълнени с бунтовния дух на човека, и Адам и потомците му вече щели да се страхуват за живота си, поради творенията, които някога били под тяхна власт.

Изгубената власт

Когато Адам, в бунт срещу Бога, ял от плода на дървото за познанието, той предал властта си на Сатана. Този архи бунтовник не само узурпирал властта на Адам и Ева, но и тази над цялата земя.

Постоянно им бе напомняно също и за тяхното изгубено владичество. Адам беше като цар над по-нисшите създания и докато бе верен на Бога, цялата природа признаваше неговата власт; **но когато съгреша, бе лишен от нея. Бунтовният дух, на**

който сам бе дал достъп, се разпростря и върху цялото животинско царство. По този начин не само животът на човека, но и естеството на животните, на горските дървета, на полската трева, въздухът, който той вдишваше, всичко разказваше печалната история на познаването на злото. Възпитание, с. 26, Гл. 3 – Параграф 14

Не само човекът бе дошъл под властта на измамника, но и самата земя, доминионът на човека, беше узурпирана от врага. Библейско ехо, 15-ти юли, 1893 г.

Това означава, че нивото на което Сатана може да контролира елементите на земята е директно свързано с нивото на бунта срещу Бога, който се намира в човека. Нивото на този бунт е измервано директно с величината на съпротивата срещу Божия закон. Както открихме по-рано:

Ис. 24:5 И земята е осквернена под жителите си, защото престъпиха законите, не зачитаха наредбата, нарушиха вечния завет.

Обърнете внимание на последователността в това свидетелство от Великата борба, което завършва с текста от Ис. 24:5, който току що цитирахме.

Сатана действа и чрез природните стихии, за да прибере своята жетва от непригответени души. **Изучавал е тайните на природната лаборатория и влага цялата си сила да овладее, доколкото Бог позволява, природните елементи.** Когато му бе позволено да съсипе Йов, колко бързо бяха пометени и стада, и добитък, и слути, и къщи, и деца - в миг едно нещастие следваше друго. **Бог е, Който закриля Своите творения, обгражда ги срещу злото и ги запазва от властта и силата на унищожителя. Но християнският свят е презрял закона на Йехова. Затова Господ ще осъществи обещанието Си: ще оттегли благословенията от земята и закрилящата грижа от тези, които се бунтуват срещу Неговия закон и учат и принуждават и други да вършат същото.** Всички, които не са закриляни особено от Бога, са контролирани от Сатана. Той ще облагодетелства някои, за да

постигне собствените си намерения, а други ще обрмени с трудности и ще ги принуждава да вярват, че Бог ги изтезава.

Пред човешките чеда се явява като велик лекар, способен да излекува всичките им болести, а в същото време ще предизвиква болести и бедствия дотогава, докато гъсто населени градове бъдат превърнати в развалини и пустини. **Точно сега той работи. В нещастни случаи и бедствия по море и суша, в големи пожари, в страхотни урагани и ужасни градушки, в бури, наводнения, циклони, вихрушки, морски приливи и земетресения, на всяко място, под различна форма и по хиляди начини той прилага своята мощ. Покосява зреещото зърно и следват глад и страдание. Заразява смъртоносно въздуха и хиляди загиват от епидемии. Тези действия на Сатана ще стават все по-чести и по-гибелни.** Унищожавани ще бъдат както хора, така и животни. “Земята жалее и повяхва... високопоставените... са изнемощели. Земята също е осквернена под жителите си, защото престъпиха законите, не зачитаха повелението, нарушиха вечния завет” (Исаия 24:4, 5). Великата борба, с. 589, 590, Гл. 36 – Параграф 18

Повишаване на сатанинската сила чрез беззаконието на човека

Сатана е този, който прилага своята сила чрез торнадота, земетресения, наводнения и бури. Той е ограничен от Бога, чрез защитната ограда на закона. Колкото повече един народ се отдалечава от Божия закон, толкова по-голям контрол има Сатана да причинява унищожение по земята.

Проклятието на Господ е върху земята, върху човека, върху зверовете, върху рибата в морето, и **тъй като престъплението става почти световно, на проклятието ще бъде позволено да стане, толкова обширно и дълбоко, колкото е престъплението** (Писмо 59, 1898 г.). – {АБК, т. 1, с. 1085, Параграф 9}

Бог е принуждаван да премахне защитата Си заради решението на хората да Го отхвърлят. Когато хората решат да блокират Бога в умовете си и се поставят в опозиция спрямо Него, и Му се противопоставят с едно

открито предизвикателство, Господ ще уважи със скръб решението им и ги оставя да имат изборния от тях водач.

Бог пази запис на народите. Нито едно врабче не пада на земята без Той да забележи това. Онези които са вършили зло срещу съчовеците си, казвайки: От къде ще знае Бог? един ден ще бъдат призвани да се срещнат с дълго отлаганото отмъщение. **В този век се показва повече от едно обикновено презрение към Бога. Хората са достигнали една степен на нахалство и непослушание, която показва, че чашата на нечестието им е почти пълна. Мнозина доста са прекрачили границите на милостта. Скоро Бог ще покаже, че наистина е живият Бог. Той ще каже на ангелите: „Не воювайте вече срещу Сатана в усилията му да унищожава. Нека прояви злобата си върху децата на непослушанието; защото чашата на нечестието им е пълна. Те са напредвали от една степен на нечестие към друга, ежедневно добавяйки към беззаконието си. Вече няма да се намесвам пречейки на унищожителя да извършва делото си."** Това време е точно пред нас. Духът на Бога се оттегля от земята. **Когато ангелът на милостта прибере крилете си и напусне, Сатана ще извърши злите дела, които дълго е желал да извърши. Буря и вихрушка, война и кръвопролитие, - той се наслаждава на тези неща и така събира своята жетва. И хората ще бъдат толкова напълно заблудени от него, че ще заявят, че тези бедствия са резултат от оскверняването на първия ден от седмицата. От амвоните на популярните църкви ще се чува изказването, че светът е наказван, защото неделята не е почитана както трябва. И от хората няма да се изисква голямо усилие на въображението, за да повярват в това. Те са ръководени от врага и затова достигат до заключения, които са напълно погрешни.** Ривю енд Херълд – 17-ти септември, 1901 г.

Следователно има ясна връзка между беззаконието на човека и природните бедствия, които унищожават. За съжаление много хора вярват, че Бог е този, който унищожава лично грешниците, чрез земетресения, пожари и наводнения. Но когато хората умират от свръхдоза, или от употреба на алкохол, или цигари, никой не обвинява Бога за това. Разбираемо е, че, ако нарушавате законите на тялото си, ще

умрете. Същият този закон се прилага и за природния свят, защото земята е директно повлиявана от духа на хората, които живеят по нея.

Под предполагаемата мъдрост на хората, природата е поставена там, където се превръща в унищожително средство. Добрите неща, които са били дадени на човешка единствено за негово благословение, са превърнати в проклетие. Чрез употребата на вино и ликьор, хората стават роби на апетита. Бог не се намесва и не извършва чудо, за да превърне злото в добро; защото **Той е поставил цялата природа под Неговите вечни закони.** Нека няма мир за нечестивия, казва Той. Нека всичко бъде във война с него. И природата отговаря, "Няма да има." **Ако човекът поема себе си в собствените си ръце, да прави каквото желае със себе си, ако действа против Бога и природата, неговите угаждания ще се превърнат в инструменти за смъртта му.** Издание на ръкописи (MR), Том 3, с. 344, Параграф 2

Примерът на Египет

Точно по този начин язвите са нападнали Египет. Нарушаването на природните закони причиняват падането на язвите върху тази нация.

Под ръката на Бога, природата служи против престъпниците на Божиите закони. Тя държи в лоното си унищожителните елементи до времето, когато те ще избухнат, за да унищожат човека и да очистят земята. **Когато фараонът предизвика с непослушание Бога, чрез отношението си към Мойсей и Аарон, казвайки: "Кой е Господ, че да послушам гласа Му. . . ? Не познавам Господ, нито ще пусна Израил," природата изрази своето съчувствие към наранения й Създател, и сътрудничесе с Бога в отмъщението за обидата към Йехова. Целият Египет беше запустен заради упоритата съпротива на фараона.** Писмо 209, 1899 г.

Бог не е унищожил лично Египет. Той всъщност изпратил Мойсей, за да апелира към фараона да им позволи да пазят празник.

Ихз 5:1-3 След това Мойсей и Аарон влязоха и казаха на фараона: Така говори ГОСПОД, Израилевият Бог: Пусни народа Ми, за да Ми направи празник в пустинята! Но фараонът каза: Кой е

ГОСПОД, че да послушам гласа Му и да пусна Израил? Не познавам ГОСПОД и няма да пусна Израил. А те казаха: Бог на евреите ни срещна. Молим ти се, нека отидем на тридневен път в пустинята, за да принесем жертва на ГОСПОДА, нашия Бог, за да не ни поразят с мор или с меч.

Какво било толкова значимо в спазването на празник, което да предотврати падането на язвите върху Египет?

Лев. 26:1-6 Да не си правите идоли или кумири, да не си издигате стълбове и да не поставяте в земята си камък с изображения, за да му се покланяте, защото Аз съм ГОСПОД, вашият Бог. **Да пазите съботите Ми и да почитате светилището Ми.** Аз съм ГОСПОД. **Ако ходите по наредбите Ми и пазите заповедите Ми, и ги вършите, тогава ще дам дъждовете ви на времето им и земята ще даде реколтата си, и полските дървета ще дадат плода си. Вършитбата ви ще трае до гроздобер, а гроздоберът ще трае до сеитба; и ще ядете хляба си до насита и ще живеете безопасно в земята си. И Аз ще дам мир на земята, ще си лягате и никой няма да ви плаши.** Ще изстребя злите зверове от земята и меч няма да мине през земята ви.

Празникът който Израил бил инструктиран да пази бил Пасхата, а също и празникът на Безквасните хлябове. Ако изучавате внимателно приносите, които били представяни по време на празниците, ще забележите нещо много интересно. Количествата на брашното и маслото са описани в Числа 28-ма и 29-та глава.

Жертва	Брашно	Масло
Ежедневно	4.4 кг.	1.8 литра
Събота	8.8 кг.	3.6 литра
Новолуние	37.4 кг.	15.3 литра
Безквасни хлябове	266.2 кг. (30 х съботните приноси)	108.9 литра
Празници от седмия месец	869 кг. (~100 х	359.2 литра

	съботните приноси)	
--	-----------------------	--

Брашното и маслото били смесени заедно, за да се направи безквасен хляб. Този хляб бил символ на Христос и присъствието на Неговия Дух, който идва по време на тези освежаващи времена (Деяния 3:19). За повече подробности по тази тема моля прочетете *Съботен извор и Жив хляб от небето*.

Ако фараонът бил позволил на Мойсей и Израил да отидат да пазят празника, те щели да имат достъп до едно голямо благословение на Духа. Това благословение щяло да покори сърцата на хората и да има директно отражение върху земята. Чрез съботното благословение, Господ щял да бъде способен да каже на бунтовната земя – “Мълчи! Утихни!”

Защо земята била в бунт? Египет бил получил възможността да познава истинския Бог, чрез службата на Йосиф няколко стотици години преди това. Вместо да признаят истинския Бог, те направили следното:

Римл. 1:18-23 (Нов Буквален Превод) Но Бог показва Своя гняв от небето срещу всички безбожни и несправедни хора, които потискат истината чрез своята неправда; **Те познават истината за Бога, защото Той я е направил очевидна за тях.** Понеже от създанието на света хората са виждали земята и небето. Чрез всичко, което Бог е направил те могат да видят ясно Неговите невидими качества – Неговата божествена сила и божественото Му естество. Така че те нямат извинение за това, че не познават Бога. **Да, те познаваха Бога, но не желяеха да Му се покланят като на Бог или дори да Му отдадат благодарности. И започнаха да измислят глупави идеи за това какъв е Бог.** В резултат на това, умовете им станаха мрачни и объркани. **Твърдейки че са мъдри, те всъщност станаха напълно глупави. И вместо да се покланят на славния вечно живеещ Бог, те се поклониха на идоли направени да изглеждат като обикновени хора, птици, животни и влечуги.**

Египет навлязъл напълно в идолопоклонство и се покланял на много от творенията и природните обекти. Освен това, египтяните извратили

апетита си. Павел обяснява тази последователност, когато продължава в Римляни 1-ва глава:

Римл. 1:24-27 Затова според страстите на сърцата им Бог ги предаде на нечистота, за да се опозоряват телата им между самите тях – те, които замениха Божията истина с лъжата и се поклониха и служиха на творението, вместо на Твореца, който е благословен до века. Амин. **Затова Бог ги предаде на срамни страсти — защото и жените им замениха естественото сношение с противоестествено. Също така и мъжете, като оставиха естественото сношение с жената, се разпалиха в похотта си един към друг, вършейки безобразие мъже с мъже, и приемаха в себе си заслужената отплата за своята заблуда.**

Идолопоклонството води до извратена сексуалност. Прелюбодеяние, хомосексуалност, педофилия и съвкупяване с животни са практики, които директно повлияват земята.

Лев. 18:3 (Нов Буквален Превод) Затова не действайте както хората в Египет, където живеехте, или като хората на Ханаан, където ви завеждам. Не трябва да подражавате на техния начин на живот.

Кои са нещата извършвани от тези народи, за които Господ заповядал на Израил да не ги прави?

1. Кръвосмешение. Левит 18:6-18
2. Секс по време на менструация. Левит 18:19
3. Прелюбодеяние. Левит 18:20
4. Принасяне децата си на идолите. Левит 18:21
5. Хомосексуалност. Левит 18:22
6. Сношение с животни. Левит 18:24

Това били практиките на Египет, както е показано в Лев. 18:3. Тези практики били резултат от тяхното идолопоклонство, както е показано в Римляни 1-ва глава. Какъв е комбинираният резултат от тези неща?

Лев. 18:25 И земята се оскверни и Аз въздавам върху нея беззаконието ѝ, **и самата земя избълва жителите си.**

Как земята е избълвала жителите си? Чрез язвите, които паднали върху тях. Израилтяните не били изключение от някои от египетските практики. Някои от тях се покланяли на фалшиви богове и участвали в техните ритуали.

Израилтяните слугували много години на египтяните. Само няколко семейства слезли в Египет, но те станали едно огромно множество. **И бивайки обиколени от идолопоклонство, много от тях били загубили познанието за истинския Бог и забравили Неговия закон. Обединили се с египтяните в тяхното поклонение на слънцето, луната и звездите, а също и на животни и изображения – делата на човешки ръце.** История на изкуплението, с. 112, Гл. 15 – Параграф 1

Посредством всички тези мерзости Сатана бил направен способен да поеме контрол над елементите и бил готов да унищожи заедно, и Египет, и израилтяните. Мойсей се опитал да инструктира Израил да се върнат към спазване на съботите:

В робството си израилтяните до голяма степен бяха загубили знанието си за Божия закон и бяха отстъпили от предписанията му. **Съботата обикновено се нарушаваше, а строгостта на надзирателите им правеше съблюдаването ѝ явно невъзможно.** Но Мойсей показва на народа си, че послушанието към Бога е първото условие за освобождение; и усилията за възстановяване на **съблюдаването на съботата привлякоха вниманието на поробителите им.** Патриарси и пророци, с. 258, Гл. 23, - Параграф 6

Важността на съботата

Сатана предизвикал гнева на фараона, когато Израил започнал да пази съботата и затова той ги карал да изработват тухли без плява.

Изх. 5:5-7 И фараонът каза още: Ето, народът на земята сега е многоброен, а вие го правите да остави [Шабат Евр. 7673] определените си работи. И в същия ден фараонът заповяда на надзирателите и на началниците на народа, като каза: Не давайте

вече както досега плява на този народ, за да правят тухли, нека ходят сами и си събират плява.

Посредством пазенето на съботата и празниците, бил осигурен път за Духа на Христос (който е Господар на съботата, Мат. 12:8) за да подчини складирания в природата бунт и да я успокои отново.

Иzx. 5:3 А те казаха: Бог на евреите ни срещна. Молим ти се, нека отидем на тридневен път в пустинята, за да принесем жертва на ГОСПОДА, нашия Бог, за да не ни порази с мор или с меч.

Виждаме комбинацията от глад и меч в списъка. Употребата на меча идва от разбунването на страстите в човека. Морът идва като резултат от бунта на човека срещу Божия закон.

Самата събота ни показва една връзка между човека и земята, чрез съботата за земята, която се случвала на всеки седем години.

Лев. 25:3-5 **Шест години да сееш нивите си и шест години да режеш лозето си и да събираш плода му; а седмата година да бъде събота за почивка на земята, събота на ГОСПОДА;** в нея да не сееш нивата си и да не режеш лозето си. Да не жънеш и саморасла жетва и да не обираш гроздето от нерязано лозе; да бъде година за почивка на земята.

Човекът и животните му (вол, магаре) трябва да почиват всеки седми ден, а земята трябва да почива всяка седма година като отражение на почивката на човека. Така самият съботен принцип ни казва, че има принцип на почивка не само за човека, но и за животните, и за самата земя.

В последните дни на земната история ще има повторение на някои аспекти от историята на Египет. Отново ще има язви, които падат върху земята. Този път те ще бъдат седем (Виж Откровение 16-та глава).

Подобно както в Мойсеевите дни, съботата ще бъде представена като канал на Божието благословение, който донася Духът на Христос, за да

подчини земята. Забелязваме последователността на събитията, които се осъществяват в това време.

Видях, че Бог има деца, които не познават и не пазят съботата. Те не са отхвърлили светлината за нея. В началото на времето на скръбта, ние бяхме изпълнени със Светия Дух, когато излязохме да **прогласим съботата по-пълно. Това разяри църквите и номиналните адвентисти** (точно както фараонът бил разгневен), **тъй като те не можеха да опровергават съботната истина.** По това време всички от избрания Божи народ видяха ясно, че ние имаме истината и излязоха, и претърпяха преследването заедно с нас. **Видях в страната меч, глад, мор** и голямо смущение (точно каквото Мойсей казал на фараона Изх. 5:3). Безбожните смятаха, че ние сме им причинили тези наказания и се повдигнаха, съветвайки се да избавят земята от нас с надеждата, че тогава злото ще престане.

Във времето на скръбта всички ние избягахме от градовете и селата, но бяхме преследвани от неправедните, които влизаха в къщите ни, издигаха меч да ни убият, но той се счупваше и падаше безсилен като сламка. Ден и нощ викахме за избавление и викът ни стигна до Бога. Слънцето изгря и луната се спря. Реките престанаха да текат. Появиха се тъмни, гъсти облаци, блъскащи се един с друг. Но имаше едно светло място, където обитаваше слава. От там дойде Божият глас, подобен на много води, и разтърси небето и земята. Небето се отваряше и затваряше, и се движеше. Планините се люлееха, както тръстиката се люлее от вятъра, и мятаха наоколо назъбени скали. Морето кипеше като гърне и изхвърляше на сушата камъни. Тогава Бог изговори деня и часа на Исусовото идване и предаде на Своя народ вечния завет. Казваше едно изречение и след това спираше, докато думите обиколят земята. Ранни писания, с. 33, 34, Гл. Следващи видения – Параграф 5, 6

Печатът на Бога

Това ни връща обратно към делото на ангелите в Откровение 7-ма глава.

Откр. 7:1-3 След това видях четири ангела, стоящи на четирите ъгъла на земята и държащи четирите земни ветрища, за да не духа никакъв вятър нито по земята, нито по морето, нито върху някое

дърво. И видях друг ангел да се издига от изгрев-слънце, у когото беше печатът на живия Бог; и той извика с висок глас на четирите ангела, на които беше дадено да повредят земята и морето, и каза: **Не повреждайте земята, нито морето, нито дърветата, преди да ударим печат върху челата на слугите на нашия Бог.**

Какво е печатът на Бога?

Откр. 14:1 И видях, и ето: Агнето стоеше на хълма Сион и с Него сто четиридесет и четири хиляди, които носеха **името на Неговия Отец [характер] написано на челата им.**

Къде се намира характерът на Бога?

Пренебрегвайки Божия закон, **който е отпечатък на Божия характер** и възплъщава принципите на Господното царство, хората не знаят какво вършат. Притчи Христови – с. 305, Гл. 23, Подзаглавие Църквата днес - Параграф 35

Какъв е знакът или белегът на Бога в закона, който разкрива, че изкупените са Негова собственост?

Ез. 20:20 И осветявайте **съботите Ми, и нека бъдат знак** [сигнал, писмен паметник, знак Евр. 226] **между Мен и вас, за да познаете, че Аз съм ГОСПОД, вашият Бог.**

Стойността на Съботата като средство за възпитание е неоценима. **Каквото и да изисква Бог от нас, Той ни го връща обратно, обогатено и преобразено от Неговата слава** [характер]. Изискваният от Израил десетък служеше, за да се запази между човешките, в своята славна красота, образецът на Неговия храм в небето, знакът на Неговото присъствие на земята. **Така и онази част от нашето време, която Той изисква да се посвещава Нему, ни се връща обратно с Неговото име и печат.** Тази част от времето ни е **“знак, казва Той, между Мене и вас..., за да знаете, че Аз съм Господ...”**; **“защото в шест дни Господ направи небето и земята, морето и всичко, що има в тях, а на седмия ден си почива; затова Господ благослови съботния ден и го освети”** (Изх. 31:13, 20:11). **Съботата е знак на творческа и изкупителна сила; посочва Бога като източник на живота и знанието; напомня за**

първоначалната слава на човека и по този начин свидетелства за Божието намерение да ни пресъздаде в Неговия образ. {Възпитание, с. 250, Гл. 29 Съботата – Параграф 1}

Съботата ще бъде големият изпит за вяност, защото тя е оспорваната точка от истината. В това изпитание ще бъде теглена разграничителна линия между хората, които служат на Бога и които не Му служат. Докато спазването на фалшивата събота в съгласие със законите на държавата, но в противоречие с четвъртата заповед ще бъде признание за вяност към враждебна на Бога сила, **пазенето на истинската събота с послушание на Божия закон, ще бъде доказателство за вяност към Твореца.** Докато едни ще се подчинят на земни авторитети и ще приемат белега на звяра, **други ще изберат Божествения авторитет и ще приемат Божия печат.** {Великата борба, с. 605, Гл. 38 – Параграф 8}

Печатът на Бога е пълнотата на Неговия Дух, който преобразява характера на вярващия. Този процес е свързан интимно със съботата, защото това е денят, в който се дава пълнотата на Божия Дух, за да освети Неговия народ.

Христос носи проклятието на земята

Кое е това, което прави ангелите способни да задържат ветровете на борбата? За да се отговори на този въпрос трябва да се върнем на първите символи на проклятието, които се проявили в природата.

Бит. 3:17-18 А на човека каза: Понеже си послушал гласа на жена си и си ял от дървото, за което ти заповядах, като казах: Да не ядеш от него! — проклета да бъде земята поради теб; със скръб ще се прехранваш от нея през всичките дни на живота си; **тръни и бодили ще ти ражда, и ще ядеш полската трева;**

Не е случайно, че, когато Христос застанал пред Пилат, Той носел корона от тръни.

Йоан 19:1-5 Тогава Пилат взе Исус и Го би. **И войниците сплетоха венец от тръни, наложиха го на главата Му и Му**

облякоха пурпурна дреха, и казаха: Привет, Царю юдейски!; и Му удряха плесници. Тогава Пилат пак излезе навън и им каза: Ето, извеждам ви Го навън, за да знаете, че не намирам в Него никаква вина. **Тогава Исус излезе навън, носейки трънения венец** и пурпурната дреха. Пилат им каза: Ето Човекът!

Христос носи проклятието, което дошло върху този свят.

Гал. 3:13 **Христос ни изкупи от проклятието на закона, като стана проклет за нас**; защото е писано: "Проклет всеки, който виси на дърво";

Веднага щом духът на бунта в сърцето на Адам започнал да слиза върху земята, Христос поел върху Себе Си проклятието. Той носел трънената корона от падението на човека. Той бил заклан от основаването на света (Откр. 13:8).

Христос е представен пред хората единствено като разпънатият Изкупител; и тъй като това, от което хората трябва да бъдат спасени, е проклятието, Той е представен като носещ проклятието. **Навсякъде където има някакво проклятие, там Христос го носи. Вече видяхме, че Христос е носел и все още носи нашето проклятие, в това че Той носи нашия грях. Той носи също и проклятието на самата земя, понеже е носел трънената корона, а произнесеното над земята проклятие било: "Тръни и бодили ще ти ражда." Бит. 3:18. Затова цялото творение, което сега стене под проклятието, беше изкупено чрез кръста на Христос.** Римл. 8:19-23. Е. Дж. Уагонър, Радостните вести (1900 г.) с. 120.

Започваме ли да схващаме величината на Христовия кръст? Духът на бунта в Адам щял веднага да унищожи всичко в Едемската градина, ако Христос не бил понесъл проклятието и не бил взел пронизващите тръни на Адамовото естество върху Себе Си.

Като видяха в увяхването на цветята и в падането на листата първите признаци на упадък, **Адам и неговата другарка скърбяха много по-дълбоко, отколкото скърбят хората днес за своите починали близки.** Смъртта на крехките, нежни цветя бе наистина причина за тъга; но когато гиздавите дървета хвърлиха листата си,

сцената живо им напомни суровия факт, **че смъртта е участ на всяко живо същество**. Патриарси и пророци, с. 62, Гл. 3 – Параграф 38

Когато Адам ял от плода на дървото, той вдишал от духа на Сатана, който е пълен с омраза към Христос. Без напълно да разбира своята ситуация, в сърцето си Адам имал склонности на убиец. В сърцето му имало омраза към Бога, чрез съпротивата му към Божия закон.

Римл. 8:7 Защото стремежът на плътта е вражда против Бога, понеже не се покорява на Божия закон, нито пък може.

За Адам било шокиращо да му бъде поискано да отнеме живота на едно агне. Това бил единственият начин да се покаже истинското състояние на Адам. Бог не желае жертва и приноси за грях (Пс. 40:6), но Той имал нужда от това Адам да разбере пълния обхват на своето състояние, за да може да се покае.

Семената на смъртта в Адам подсигурявали това, че смъртта ще бъде сигурният резултат на всяко живо нещо. Земята щяла да умре чрез неговото господство над земята. За да предпази красивата градина, която била дом на Адам и Ева, Господ трябвало да отстрани Адам от нея. Изгонването не било едно наказателно действие на Бога в момент на разгневяване; то било израз на Божията любов към Адам, защото Той искал да съхрани градината за него.

Възхитен от радост гледа същите дървета, които някога толкова обичаше да съзерцава - същите дървета, чиито плодове беше брал в дните на своята невинност и радост. **Вижда отгледаните от собствените му ръце лози, същите цветя, за които е обичал да се грижи. Умът му схваща реалността на гледката; разбира, че това наистина е възстановеният Едем, много по-прекрасен сега, отколкото, когато бе изпъден от него.** Спасителят го завежда при дървото на живота, откъсва славния плод и го поканва да яде. Адам се оглежда и вижда много, много членове от своето семейство да стоят изкупени в Божия рай. **Тогава хвърля блестящата си корона в нозете на Исус, пада на гърдите Му и прегръща Изкупителя.** Взема златната арфа и триумфалната

песен: “Достойно, достойно е Агнето, Което е било заклано и пак оживя!” отеква в небесните сводове. **Семейството на Адам подхваща мелодията; всички слагат короните си в нозете на Спасителя и Му се покланят с обожание.** Великата борба, с. 648, Гл. 40 – Параграф 35

Ако на Адам било позволено да остане в градината, нейната девствена среда щяла да бъде осквернена. Затова, заради любовта Си, Спасителят го извел от градината та да му я съхрани за в бъдеще.

Успяваме ли да проумеем, че, без Христос да носи проклятието на трънената корона, природата веднага би се надигнала и би ни унищожила. Самите принципи, които са заложиени в сърцата на хората и били изявени срещу Христос на кръста биха се проявили в земетресения, торнадота, пожари и мор.

Всеки път, когато влизате в природата и поемате своята почивка от нейното лоно, знайте, че това е осигурено чрез Духа на Христос. Когато сте легнали на тревата до нежно течащи води, вие сте успокоявани чрез кръста. Шиповете на природата, които би трябвало да пронизват нас, са носени от нашия любим Спасител. Докато ние усещаме Неговия мир в творението, Той усеща нашите тръни. Той прави това доброволно, защото ни обича. Във всяко разцъфващо цвете и във всяко дърво, което расте, за да дава сянка на земята, за нас се изявява кръста на Христос.

На Христовата смърт ние дължим дори този свой земен живот. Хлябът, който ядем, е изкупен с Неговото съкрушено тяло. Водата, която пием, е купена с пролятата Му кръв. Няма нито един човек - светия или грешник, дете, като яде всекидневната си храна, да не се храни от тялото и кръвта на Христос. Голготският кръст е отпечатан върху всеки хляб. Отразен е във всеки воден извор. На всичко това Христос ни учи чрез определените символи на Неговата велика жертва. Копнежът на вековете, с. 660, Гл. 72 – Параграф 28

Когато усещате мир, разхождайки се край океана или край някой водопад; когато се разхождате в някоя гора и усещате свежестта на

нежния бриз, всичко това е, защото Христос носи короната от тръни. Всичко това е платено чрез кръста. Силата на кръста е тази, която подсилва четирите ангела, за да задържат ветровете на бурята. Тези ветрове са развихряни от човешкия бунт срещу закона на Бога.

"ХРИСТОС ни е изкупил от проклетията на закона, бивайки направен проклет заради нас: защото е писано: "Проклет всеки, който виси на дърво: за да може благословието на Авраам да дойде върху езичниците чрез Исус Христос; за да можем да получим обещанието на Духа чрез вяра."

Проклятието на закона, цялото проклятие, което някога е съществувало или ще съществува, е просто заради греха. Това е илюстрирано по един мощен начин в Зах. 5:1-4. Пророкът видял един "летящ свитък; с дължина. . . двадесет лакти и с широчина десет лакти." Тогава Господ му казал: "Това е проклятието, което излиза по лицето на цялата земя." Тоест, този свитък представлява всичкото проклятие, което е върху лицето на цялата земя.

И каква е причината за това проклятие над лицето на цялата земя?—Ето: "Защото всеки, който краде ще бъде отсечен както е според едната му страна; и всеки, който се кълне ще бъде отсечен както е според другата му страна." Тоест, този свитък е законът на Бога, и от всяка плоча е цитирана по една заповед, показвайки, че и двете плочи на закона са включени в свитъка. Всеки който краде—всеки, който престъпва закона в нещата от втората плоча—ще бъде отсечен както е според тази страна на закона; и всеки, който кълне—всеки, който престъпва в нещата от първата плоча на закона—ще бъде отсечен както е според другата страна на закона.

Така небесните регистри не се нуждаят да изписват твърдение за всеки конкретен грях на всеки човек; а просто показват на свитъка, който принадлежи на всеки човек, конкретната заповед, която е нарушена при всяко престъпление. Това че един такъв списък на закона отива при всеки човек, където и да отива той, и дори пребъдва в къщата му, е ясно от следните думи: "Аз го направих да излезе, заявява Господ на войнствата, и то ще влезе в дома на крадеца и в дома на онзи, който се кълне лъжливо в Моето Име; и ще обитава сред дома му." И освен ако не се намери лекарство, **този свитък на закона ще остане там докато проклятието**

погълне онзи човек и неговия дом, "с дърветата му, и с камъните му;" тоест, дотогава докато проклятието погълне земята в онзи велик ден, когато самите елементи ще се стопят с пламтяща горещина. Защото „силата на греха“ и проклятието "е законът." 1 Кор. 15:56.

Но, благодарение на Бога, "Христос ни е изкупил от проклетията на закона, бивайки направен проклетие заради нас." **Цялата тежест на проклятието дошла върху него, понеже "Господ положил на него нечестията на всички ни."** Той бил направен „да стане грях за нас, който не е знаел грях“ И всеки който го приеме, приема свобода от целия грях, и свобода от проклятието, защото е свободен от всеки грях.

Толкова цялостно Христос е носил цялото това проклетие, че макар, когато човекът съгрешил, проклятието дошло върху земята, и родило тръни и бодили (Бит. 3:17, 18), Господ Исус, изкупвайки всички неща от проклятието, носеше корона от тръни, и така изкупи и човека и земята от проклятието. Благославяйте името му. Делото е извършено. "Той ни изкупи от проклятието." Благодаря ти Господи. Той бе направен проклетие заради нас, защото увисна на дървото.

И тъй като всичко това е осъществено, свободата от проклятието чрез кръста на Исус Христос е свободен дар на Бога за всяка душа на земята. И когато човек приеме този свободен дар на изкупление от цялото проклетие, този свитък все още отива при него; но, благодарение на Господ, вече не носи проклетие, а свидетелства за „правдата на Бога, която е чрез вярата на Исус Христос, към всички и на всички, които вярват; защото няма разлика." Римл. 3:21, 22. Защото самата задача на това, че ни изкупва от проклятието е „за да може благословенията на Авраам да дойдат върху езичниците чрез Христос Исус." Това благословение на Авраам е правдата на Бога, която, както вече открихме с това изследване, може да дойде само от Бога като свободен Божи дар, получаван чрез вяра.

И тъй като „онези които са под делата на закона са под проклетие;" и понеже "Христос ни изкупи от проклятието на закона," тогава той също ни е изкупил от делата на закона, които, бивайки само

наши собствени дела, са само грях; и, чрез Божията благодат, ни е предоставил делата на Бога, които, бивайки делата на вярата, която е дар на Бога, са само правда, както е писано: **"Това е делото на Бога, да повярвате в онзи, който той е изпратил."** (Йоан 6:29) **Това действително е почивка—небесна почивка—почивката на Бога. И "този, който е влязъл в неговата почивка също е спрял да върши своите собствени дела, както Бог неговите."** **Евр. 4:10.** Така "Христос ни изкупи от проклетията на закона," и от проклятието на собствените ни дела, та благословието на Авраам, което са правдата и делата на Бога, "да може да дойде върху езичниците чрез Исус Христос." И всичко това, за да „можем да получим обещанието на Духа чрез вяра." И "затова сега няма никакво осъждане за онези, които са в Христос Исус, които ходят не след плът, но след Духа. Защото законът на Духа на живота в Христос Исус ме освободи от закона на греха и смъртта." И "това, което законът не можеше да извърши, в това, че беше отслабнал чрез плътта, Бог, изпращайки собствения си Син в подобие на греховна плът, и за грях, осъди греха в плътта: та да може правдата на закона да се изпълни в нас, които ходим не след плътта, но след Духа." Римл. 8:1-4.

Благодарности да бъдат на Бога за неизразимия дар на неговата собствена правда, на мястото на нашите грехове, и за неговите собствени дела на вярата, на мястото на нашите дела по закона, които са ни били донесени в изкуплението, което е в Христос Исус, който "ни изкупи от проклятието на закона, бивайки направен проклятие заради нас." А. Т. Джоунс *Изследвания в Галатяните. Гал. 3:10-12* Ривю енд Херълд, 26-ти декември, 1899 г.

Буря в езерото

Изводите от тази истина достигат далече. Вземете например историята с бурята в галилейското езеро.

Мат. 14:22-24 И начаса Исус накара учениците да влязат в кораба и да отидат преди Него на другата страна, докато разпусне множествата. И като разпусна множествата, се изкачи на хълма да се помоли насаме. И като се свечери, Той беше там сам. А корабът беше вече в средата на езерото, блъскан от вълните, защото вятърът беше насрещен.

Когато Исус бил нахранил 5000 души, учениците видели тяхната възможност да Го направят цар. Исус разпуснал тълпата и заповядал на учениците Си да влязат в лодката и да отидат на отсрещната страна. Учениците не били доволни от това.

През деня учениците бяха свидетели на чудните Христови дела. Сякаш Небето бе слязло на земята. Впечатленията от този незабравим славен ден би трябвало да ги изпълват с вяра и надежда. Ако бяха започнали да разговарят за всички тези неща, след като сърцата им преливаха от вълнение, не биха се поддали на изкушенията. Но разочарованието бе повлияло на мислите им. Думите на Христос “Съберете останалите къшеи, за да не се изгуби нищо”, бяха забравени. Това бяха часове на изобилни благословения за учениците, но те забравиха всичко. Намираха се в несигурни води. **Когато мислите им бяха бурни и неразумни, Господ им даде нещо, което да въздейства на душите им и да завладее тяхното внимание. Той често пъти прави това, когато човек сам си създава трудности и неприятности.** Нямахше защо сами да влизат в беда. Опасността вече приближаваше бързо. **Силна буря ги връхлетя ненадейно, а те не бяха подготвени за нея.** Промяната бе рязка, тъй като денят бе свършено тих. Когато вятърът ги заблъска, те се изплашиха. Забравиха за своето недоволство, за неверието си, за нетърпението.

Чак когато Исус зае мястото Си в лодката, вятърът утихна “и веднага ладията се намери при сушата, към която отиваха”. Нощта на страх бе последвана от утринната светлина. Учениците и другите хора, които също се намираха в лодката, паднаха в нозете на Исус с благодарни сърца и възкликнаха: “Наистина Ти Си Божи Син!” {Копнежът на вековете, с. 380, 382, Гл. 40, Параграф 10, 11}

Защо жестоката буря ги сполетяла в езерото? Много хора вярват, че Бог произволно е решил да я изпрати върху тях. Това поставя характера на Бога в една фалшива светлина. Бог позволил бурността на техните мисли да получи един индикатор в творението. Вярно е, че Бог е позволил това, но Той не го е причинил. Учениците го причинили чрез техните бурни и съмняващи се мисли. Случайно ли е, че Духът на пророчеството казва, че мислите им са били бурни? Докато учениците били блъскани из лодката,

това осигурило една съвършена картина за това как умовете им били опасно блъскани в едно състояние на депресия, защото им било поперчено да направят Исус цар. Веднага щом Исус влязъл в лодката, вълните престанали и те се оказали в тяхната посока. Когато Исус идва в сърцата ни, бурята в нас спира и ние сме у дома. Когато Духът на Христос пребъдва в нас, ще се случват същите неща. Ще вършим и по-велики дела от тези.

Йоан 7:37-39 А в последния ден, великия на празника, Исус застана и извика, като каза: Ако някой е жаден, нека дойде при Мен и да пие. Ако някой вярва в Мен, **както казва Писанието, реки от жива вода ще потекат от утробата му. А това каза за Духа, който вярващите в Него щяха да приемат; защото (Светият) Дух още не беше даден, понеже Исус още не се беше прославил.**

Прочитане на Библията в нова рамка

Когато хората на Бога са изпълнени с Неговия Дух, земята ще бъде в мир с тях. Когато ходят в Неговите заповеди, те стават като дървета насадени край река на живот. В тази светлина можем да видим връзката между причина и резултат, която не би могла да се вижда преди това.

Мат. 24:7 Защото ще се надигне нация против нация и царство против царство; и на разни места ще има глад, (епидемии) и земетресения.

Фактът че нации се издигат против нации с гняв, причинява глад, епидемии и земетресения. Природните събития не са произволни, а са директно свързани с дейностите на човека.

Ветровете, земетресенията и бурите не са своенравни изблици на нерегулирани механични сили. Цялата природа е в най-пълнен смисъл под контрола на физически закон. Тя е изразът на една по-висша воля. "Той държи ветровете в ръцете Си;" "Той събира водите в шепите Си;" "Той прави облаците Свои колесници;" "Господ седи над потопа; да, Господ седи като цар завинаги." Нека никаква човешка мъдрост не детронира и не

предизвиква великия Суверен на вселената. "Този който направи света, и всички неща които са в него," Той е държателят. Цялата природа е само издействането на законите, които Той е направил, една изява на Неговата суверенна воля. - Ръкопис 10, 1906 г. Издание на ръкописи (MR) том 3, с. 342, Параграф 2

Чуден и величествен е фактът, че при законите на Бога в природата, резултатът следва причината с непогрешима сигурност. Посятото семе ще произведе своеобразна жетва. Така е и в човешката природа. Този който сее за плътта, ще пожъне от плътта поквара. Този който сее за духа ще пожъне от духа вечен живот. Ако човешките същества обмислеха, че те осъществяват собствената си жетва, биха били внимателни какво семе посяват. - Ръкопис 104, 1898 г. Издание на ръкописи (MR), том 3, с. 342, Параграф 3

Гладът който дошъл върху Египет в дните на Йосиф не бил случайно събитие, той бил директно свързан с идолопоклонството, войните, неморалността и нарушаването на Божиите заповеди. Историите за потопа, Содом и Гомор, язвите в Египет, и много други, са свързани всички по един директен начин с господството на човека над земята, а земята просто следва програмираните закони за причина и следствие.

Във всеки един момент от всеки ден ние дължим живота си на посредничеството на Исус, който вдъхва мир на обезпокоената ни земя. Нека винаги бъдем благодарни за това и да ходим в Неговите заповеди и постановления. Нека бъдем изпълнени с Духа, за да можем да покорим земята и да възстановим господството си в Христос.

Господството на земята

Влиянието на човека върху природата

Под проклятието на греха цялата природа щеше да свидетелства на човека за характера и резултатите на бунта против Бога. Когато сътвори човека, Бог го направи господар на земята и на всички живи творения. **Докато Адам беше верен на Небето, цялата природа му бе подчинена. Но когато той се разбунтува против Божествения закон, по-нисшите същества се разбунтуваха против неговото управление.** Така във великата Си милост Господ искаше да покаже на хората светостта на Своя закон и чрез собствения им опит ги доведе да видят каква е опасността, ако Го отхвърлят дори в най-незначителна степен. Патриарси и пророци, с. 59, 60, Гл. 3 – Параграф 28

Адам беше като цар над по-нисшите създания и докато бе верен на Бога, цялата природа признаваше неговата власт; но когато съгреша, бе лишен от нея. Бунтовният дух, на който сам бе дал достъп, се разпротря и върху цялото животинско царство. По този начин не само животът на човека, но и естеството на животните, на горските дървета, на полската трева, въздухът, който той вдишваше, всичко разказваше печалната история на познаването на злото. Възпитание, с. 26, Гл. 3 – Параграф 14